

แผนยุทธศาสตร์

การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2568-2572)

BBA **UBRU**
FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION
AND MANAGEMENT

จัดทำโดย

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2568-2572) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบในการดำเนินงานตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ เพื่อให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ดังวิสัยทัศน์ที่ว่า “องค์กรชั้นนำในการจัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญ ในสาขาวิชาชีพ มีทักษะชีวิตที่พร้อมเข้าสู่โลกของการทำงาน สามารถพัฒนาตนเองต่อเนื่อง และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมยุคดิจิทัลอย่างมีความสุข” โดยมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (พ.ศ. 2565-2569) เพื่อมุ่งพัฒนา “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข สร้างคน สร้างปัญญา เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และสังคมไทยอย่างยั่งยืน เป็นต้นแบบการพัฒนา ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง”

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ได้ระดมความคิดเห็นจากคณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา ของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ ตลอดจนศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐและเอกชน โดยผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยมีการจัดทำยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อเป็นกรอบ และแนวทางให้แก่หลักสูตร และส่วนงานต่าง ๆ ภายในคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้ยึดถือและปฏิบัติในการจัดทำแผนและโครงการของแต่ละส่วน เพื่อให้มีคุณภาพและความก้าวหน้าต่อไป

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้จนสำเร็จ ลุล่วงเป็นอย่างดี ขอให้ทุกหน่วยงานภายในคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้พิจารณานำแผนยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ ไปใช้เป็นแนวทางหลักในการจัดทำแผนปฏิบัติงาน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทุกหน่วยงานภายในจะร่วมกันขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนา คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ต่อไป

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประนอม คำผา)
คณบดีคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ

บทสรุปผู้บริหาร

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2568-2572) ถือเป็นหลักในการพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มีหลักการสำคัญที่สอดคล้องกับทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2563-2570) แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ยุทธศาสตร์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิต มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะ และเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ” ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (พ.ศ. 2565-2569) ที่ว่า “มหาวิทยาลัยแห่งความสุข สร้างคน สร้างปัญญา เพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และสังคมไทยอย่างยั่งยืน เป็นต้นแบบการพัฒนาในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง” โดยคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีมีวิสัยทัศน์คือ “องค์กรชั้นนำในการจัดการศึกษาด้านบริหารธุรกิจ ผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ มีทักษะชีวิตที่พร้อมเข้าสู่โลกของการทำงาน สามารถพัฒนาตนเองต่อเนื่อง และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมยุคดิจิทัลอย่างมีความสุข”

ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะฯ ฉบับนี้ จึงได้ มีการกำหนดยุทธศาสตร์และวางเป้าหมายที่สามารถตอบสนองการพัฒนาที่สำคัญในด้านต่าง ๆ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ มีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุตามเป้าหมายทั้งสิ้น 10 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและท้องถิ่น มีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุตามเป้าหมายทั้งสิ้น 7 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นภาคี เครือข่ายทางวิชาการ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น และพื้นที่เป้าหมาย มีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุตามเป้าหมายทั้งสิ้น 5 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น มีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุตามเป้าหมายทั้งสิ้น 3 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล มีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์นี้ให้บรรลุตามเป้าหมายทั้งสิ้น 14 กลยุทธ์

ขั้นตอนการกำหนดสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (พ.ศ. 2568-2572) ข้างต้น เกิดจากการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และบุคลากร ตลอดจนนักศึกษา ซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายหลัก วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์นั้น ซึ่งได้ให้ความสำคัญในการวิเคราะห์ทิศทางที่จะพัฒนาการศึกษาในมิติต่าง ๆ ทั้งในมิติด้านความมั่นคง มิติด้านเศรษฐกิจ มิติด้านสังคม และมิติด้านการบริหารจัดการภาครัฐ รวมทั้งได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายนอกและภายใน (SWOT) ที่เกี่ยวข้องกับคณะบริหารธุรกิจและการจัดการทั้งหมด อาทิเช่น การผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การบริหารจัดการ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในพื้นที่ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

และการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) รวมทั้งใช้ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของหลักสูตร และคณะในรอบปีที่ผ่านมา มาอย่างต่อเนื่อง การตรวจสอบสถานภาพด้านต่าง ๆ ของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ ในปัจจุบันและการคาดการณ์แนวโน้มการดำเนินงานของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการในอนาคตมาใช้ในการร่วมวิเคราะห์ เน้นให้ความสำคัญกับการถ่ายทอดสาระสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ฯ ไปสู่การจัดทำแผนปฏิบัติการ โดยมีเงื่อนไขที่สำคัญ คือ การนำระบบการบริหารจัดการโดยเน้นผลลัพธ์ มาใช้ในการดำเนินงาน โดยจะมีการกระจายอำนาจ และมอบอำนาจการบริหารจัดการไปที่หลักสูตร ในขณะที่เดียวกันก็เน้นผลลัพธ์ของงานโดยให้แต่ละคณะหรือสำนักกำหนดผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับและตัวชี้วัด ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ นโยบายและเป้าหมายการพัฒนาคณะฯ และให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของหลักสูตร และคณะฯ อย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการวิเคราะห์ ปรับปรุง และพัฒนายุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและการจัดการต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
สารบัญ	ง
บทที่ 1 กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์	1
บทที่ 2 ข้อมูลทั่วไปคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ	25
บทที่ 3 แผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ	32
บทที่ 4 การนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ	39
คณะกรรมการดำเนินงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ	46

บทที่ 1

กรอบแนวคิดในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ได้กำหนดขึ้นตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยและวิสัยทัศน์ของคณะฯ ที่เกิดจากความคิดร่วมกันของบุคลากรในคณะฯ ที่มีพันธะสัญญาต่อกันในการที่จะทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และใช้แผนยุทธศาสตร์เป็นกรอบในการจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงิน และแผนปฏิบัติการประจำปี และแผนตามโครงสร้างงานภายในคณะ ได้แก่ แผนทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม แผนบริการวิชาการ แผนความเสี่ยง แผนประกันคุณภาพการศึกษา แผนพัฒนาบัณฑิตและการเรียนการสอน แผนพัฒนานักศึกษา แผนพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน โดยมีกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ดังนี้

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอกของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ สรุปเป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคาม และได้นำสภาพแวดล้อมดังกล่าวมา กำหนดแนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยงจุดแข็งและโอกาส (SO) และแนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยง จุดอ่อน และภัยคุกคาม (WT) ดังนี้

จุดแข็ง

- 1) การมีส่วนร่วมของคณาจารย์และบุคลากร และมีวัฒนธรรมองค์กรที่ดี
- 2) บุคลากรมีความยืดหยุ่น การปรับตัว การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
- 3) อาจารย์มีความเชี่ยวชาญที่มีความหลากหลายตามศาสตร์ความรู้ด้านสาขาวิชาและสามารถปรับใช้ในการทำงานร่วมกัน
- 4) มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ใจกลางเมือง การคมนาคมสะดวก
- 5) คณะฯ มีระบบสารสนเทศที่ใช้ในการขับเคลื่อนองค์กร
- 6) คณะฯ บริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล
- 7) คณะฯ ส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และบูรณาการการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นเพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน
- 8) บุคลากรมีคุณวุฒิของอาจารย์ ป.เอก มีจำนวนมาก และมีผลงานทางวิชาการเป็นไปตามเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด
- 9) จำนวนรับเข้านักศึกษาเป็นไปตามแผนรับ
- 10) จำนวนงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยเฉลี่ยเกินกว่าเกณฑ์ที่ สกอ. กำหนด
- 11) นักศึกษาได้รับรางวัลจากการเข้าร่วมประกวดแข่งขันจำนวนมาก
- 12) นักศึกษาได้รับการส่งเสริมด้านทักษะอาชีพผ่านกิจกรรมเสริมหลักสูตร

จุดอ่อน

- 1) คณะฯ ยังไม่มีฐานข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนพื้นที่ใหม่ เพื่อให้บริการวิชาการ
- 2) นักศึกษาขาดทักษะภาษาอังกฤษและดิจิทัล
- 3) ให้ความสนใจเข้าศึกษาต่อมีจำนวนน้อยในบางหลักสูตร
- 4) บางหลักสูตรจำนวนรับเข้านักศึกษิต่ำกว่าแผนรับ
- 5) อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาลดลง

โอกาส

- 1) มีเครือข่ายความร่วมมือที่มีความเข้มแข็ง และมีความหลากหลาย ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน
- 2) ตลาดแรงงานด้านบริหารธุรกิจและการจัดการมีความหลากหลาย
- 3) แหล่งทุนวิจัยจากภายนอกมีจำนวนมาก
- 4) เวทีในการประกวดแข่งขันมีจำนวนมาก
- 5) การนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การดำเนินโครงการ/กิจกรรม
- 6) การมีเครือข่ายกับภายนอกที่ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- 7) มีเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ
- 8) การใช้ประโยชน์จากแพลตฟอร์มในการทำธุรกิจในยุคปัจจุบัน

ภัยคุกคาม

- 1) โครงสร้างของจำนวนประชากรมีแนวโน้มที่ลดลง
- 2) สถาบันการศึกษาในพื้นที่ใกล้เคียงมีจำนวนมาก
- 3) การพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น ของสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพิ่มจำนวนมากขึ้น
- 4) ภาวะทางเศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงของค่านิยม และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
- 5) วิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว

แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยงจุดแข็งและโอกาส (SO)

- 1) นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการปฏิบัติงานในองค์กร
- 2) ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในมิติต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน
- 3) ให้การส่งเสริม และสนับสนุนอาจารย์ในคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ เพื่อขอแหล่งทุนวิจัยจากภายนอก เพื่อขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
- 4) ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพบัณฑิตที่พร้อมต่อความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน

แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยง จุดอ่อนและภัยคุกคาม (WT)

- 1) ส่งเสริมทักษะด้านภาษาอังกฤษและดิจิทัลให้กับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง และทุกชั้นปี เพื่อให้เกิดการปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี
- 2) จัดให้มีการวิเคราะห์ ประเมิน และบริหารความเสี่ยง

แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยงจุดแข็งและภัยคุกคาม (ST)

- 1) พัฒนาหลักสูตรระยะสั้นให้มีความน่าสนใจ ตรงตามความต้องการของผู้ใช้บริการ

แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการเชื่อมโยงจุดอ่อนและโอกาส (WO)

- 1) เตรียมความพร้อมด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทางด้านเทคโนโลยีที่มีความทันสมัย

การจัดวางทิศทางขององค์กร

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

ผลิตบัณฑิตที่เชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ มีทักษะชีวิต รู้เท่าทันดิจิทัล พร้อมเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและการจัดการไปสู่วิสัยทัศน์ดังกล่าวข้างต้น จึงกำหนดพันธกิจหลักไว้ 6 ด้านดังนี้คือ

- 1) ผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ มีทักษะชีวิต รู้เท่าทันดิจิทัล มีจิตอาสา และมีความรักผูกพันต่อท้องถิ่น
- 2) บริการวิชาการหรือวิชาชีพโดยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างคณะฯ กับเครือข่ายที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศชาติ
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 5) สืบสานโครงการในพระราชดำริ ได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 6) พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิผลโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์

- 1) ผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning พัฒนาทักษะ Hard Skill & Soft Skill เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21
- 2) ส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและพัฒนาท้องถิ่น
- 3) บริการวิชาการตามความต้องการของสังคม น้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชนท้องถิ่น หรือพื้นที่เป้าหมาย
- 4) ส่งเสริม ทำนุบำรุง อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม
- 5) บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลอย่างมีส่วนร่วม ดำเนินงานตามพันธกิจให้เป็นองค์กรแห่งความสุข และบุคลากร นักศึกษามีสุขภาวะที่ดี

จัดทำแผนยุทธศาสตร์

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับทิศทางของทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2563-2570) แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ยุทธศาสตร์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิต มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะและเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ” ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี (พ.ศ. 2565-2569) ซึ่งจะได้สรุปรายละเอียดของแผนดังกล่าวในลำดับต่อไป

1. ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)

หลักการและแนวคิด

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 มีจุดมุ่งหมายสูงสุดเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ โดยมุ่งหวังให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ทำหน้าที่เป็นกลไกในการชี้ประเด็นที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี และเพื่อผลักดันให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนสู่ความเจริญเติบโตที่ทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์อย่างเท่าเทียมกัน โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้กำหนดทิศทางและเป้าหมายของการพัฒนานบนพื้นฐานของหลักการและแนวคิดที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีควบคู่กับการใช้เงื่อนไข 2 ประการเพื่อกำกับการกำหนดทิศทางและประเด็นการพัฒนาในส่วนต่าง ๆ ได้แก่ เงื่อนไขความรู้ โดยการใช้องค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้าน และเงื่อนไขคุณธรรม โดยยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนและความเป็นธรรมในทุกมิติของสังคม

2. แนวคิด Resilience ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการลดความเปราะบางต่อความเปลี่ยนแปลงอันประกอบด้วยการพัฒนาความสามารถใน 3 ระดับ ได้แก่ (1) การพร้อมรับ (Cope) หมายถึงความสามารถในการบริหารจัดการภายใต้สภาวะวิกฤติ ให้สามารถยืนหยัดและต้านทานความยากลำบาก รวมถึงฟื้นคืนกลับสู่สภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว (2) การปรับตัว (Adapt) หมายถึงการปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง พร้อมกระจายความเสี่ยงและปรับตัวอย่างเท่าทันเพื่อแสวงหาประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้น และ (3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน (Transform) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลง

3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของแนวคิด "ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง" โดยมุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัยสนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตนในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4. โมเดลเศรษฐกิจ BCG ซึ่งเป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน 3 รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาส และความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนา ฉบับที่ 13 ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การวางกรอบการพัฒนาประเทศในระยะ 5 ปี ภายใต้แผนพัฒนา ฉบับที่ 13 มีความมุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อทุนแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันท่วงที การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนา ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนา ฉบับที่ 13 ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง

และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน โดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในครึ่งแรกของศตวรรษนี้

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนาจำนวน 13 ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ 'เป็น' มุ่งหวังจะ 'มี' หรือต้องการจะ 'ขจัด' เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 โดยหมุดหมายการพัฒนาทั้ง 13 ประการมีที่มาจากประเมินโอกาสและความเสี่ยงของไทยในการพัฒนาประเทศภายใต้กรอบของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งได้มีการพิจารณาถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 รวมถึงผลการพัฒนาในประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมา

ทั้งนี้ หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์

ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

2. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นแผนการพัฒนาประเทศ ที่กำหนดกรอบและแนวทางการพัฒนาให้หน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนต้องทำตาม เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ประเทศไทยที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ โดยที่รัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 65 กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้ประกอบการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่ การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ พอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

เพื่อให้ประเทศสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนา ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1. ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสถานะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกराชอธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณา

การทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) "ต่อยอดอดีต" โดยมองกลับไปที่เราเก่งทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) "ปรับปัจจุบัน" เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคตและ (3) "สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต" ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคอร์ปใหม่รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกร ยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตโดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6. ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก "ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม" โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยง ถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์ สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรม มีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกยุติธรรม ตามหลักนิติธรรม

3. นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2563-2570)

วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ และตัวชี้วัดความสำเร็จ

นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2563-2570 เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยมีวิสัยทัศน์ ดังนี้

"เตรียมคนไทยแห่งศตวรรษที่ 21 พัฒนาเศรษฐกิจที่กระจายโอกาสอย่างทั่วถึงสังคมที่มั่นคง และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนโดยสร้างความเข้มแข็งทางนวัตกรรมระดับแนวหน้าในสากลนำพาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว"

ในการจัดทำนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อววน.) ฉบับนี้ คำนึงถึงบริบทโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และการปฏิรูปประเทศในปัจจุบัน ซึ่งรวมถึงการจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นกระทรวงใหม่

เพื่อเป็นกลไกในการปรับเปลี่ยนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม จึงออกแบบนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานในลักษณะแพลตฟอร์ม (Platform) ความร่วมมือ ตามเป้าประสงค์ของการพัฒนาใน 4 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้
2. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม
3. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน
4. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

แพลตฟอร์มการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์

เพื่อบรรลุซึ่งเป้าหมายของการพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานในแต่ละแพลตฟอร์ม พร้อมระบุเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Objectives and Key Results: OKR) และชุดโปรแกรมภายใต้แต่ละแพลตฟอร์ม ซึ่งในอนาคตสามารถทบทวนและปรับปรุงให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และนโยบายของประเทศได้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

แพลตฟอร์มที่ 1 การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้

การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว จำเป็นต้องลงทุนในทรัพยากรบุคคลและสถาบันความรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยเอื้อที่จะยกระดับการพัฒนาประเทศไทยไปสู่อนาคต และมีทิศทางการพัฒนาสอดคล้องกับแนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งด้านเทคโนโลยี ประชากรศาสตร์ ความท้าทายด้านสิ่งแวดล้อม ภูมิรัฐศาสตร์ และการปรับเปลี่ยนชีวอำนาจทางการเมืองโลก เป็นต้น โดยเป้าหมายของการลงทุนพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ ต้องปรับเปลี่ยนจากการลงทุนที่ตอบโจทย์ ระยะสั้น ไปสู่การลงทุนที่จะเป็นรากฐานของการพัฒนาในระยะยาวให้ได้มากขึ้น ซึ่งรวมถึงการพัฒนากำลังคนให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับการทำงานและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อการวิจัยและนวัตกรรม ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นของตนเอง และก้าวสู่ความเป็นผู้นำในสาขาที่เป็นจุดแข็งของประเทศ เพื่อลดการพึ่งพาทรัพยากรบุคคลผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งจะนำไปสู่การขาดดุลทางเศรษฐกิจ และเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศในระยะยาว และผลักดันให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Objectives and Key Results: OKR)

เป้าหมาย O1 พัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไปสู่การเป็นประเทศรายได้สูง

ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ

KR 1. นักวิจัยและพัฒนาเพิ่มเป็น ๒๕ คนต่อประชากรหนึ่งหมื่นคนภายในปี 2564

KR1.2 คนไทยทุกช่วงวัยมีสมรรถนะพร้อมเข้าสู่อาชีพและทันต่อการเปลี่ยนแปลง

KR1.3 มีกำลังคนและสถาบันความรู้/สถาบันเฉพาะทางชั้นนำของโลก

KR1.4 บัณฑิตคุณภาพผู้สำเร็จการศึกษาใหม่มีทักษะตรงหรือใกล้เคียงกับที่ตลาดงานต้องการ จำนวน 1 ล้านคน

KR1.5 สัดส่วนบัณฑิตด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิศวกรรม (STEM degrees)

แพลตฟอร์มที่ 1 การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้ ประกอบด้วย - โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ 1 สร้างระบบผลิตและพัฒนาากำลังคนให้มีคุณภาพ

โปรแกรมที่ 2 ผลิตกำลังคนระดับสูงรองรับ EEC และระบบเศรษฐกิจสังคมของประเทศ

โปรแกรมที่ 3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาทักษะเพื่ออนาคต

โปรแกรมที่ 4 ส่งเสริมปัญญาประดิษฐ์เป็นฐานขับเคลื่อนประเทศในอนาคต (AI for All)

โปรแกรมที่ 5 ส่งเสริมการวิจัยขั้นแนวหน้า และการวิจัยพื้นฐานที่ประเทศไทยมีศักยภาพ

โปรแกรมที่ 6 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัยที่สำคัญ

แพลตฟอร์มที่ 2 การวิจัยและสร้างนวัตกรรม

เพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคมการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว จำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้จากการวิจัยและการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม สามารถนำพาให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักความขัดแย้ง กับดักความเหลื่อมล้ำและกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา และสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยและสังคมโลกที่พลิกโฉมฉบับล้นอย่างทันทั่วทั้งที่ โดยมุ่งหมายให้สังคมไทยในอนาคตเป็นสังคมคุณภาพสังคมที่เป็นธรรม สังคมประชาธิปไตยที่เปิดกว้าง เคารพความแตกต่างและโอบรับความหลากหลาย สังคมที่มีความเสมอภาคและความเท่าเทียม สังคมที่ไม่เลือกปฏิบัติและไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง ประชาชนทุกช่วงวัยมีหลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรม ถ้วนหน้า และครบวงจร ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต มีความมั่นคงทางรายได้ มีความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ สังคมและเศรษฐกิจเติบโตอย่างสมดุลบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Objectives and Key Results: OKR)

เป้าหมาย O2 มุ่งองค์ความรู้อันเกิดจากการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อจัดการกับปัญหาท้าทายเร่งด่วนที่สำคัญของประเทศ คนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข และมีคุณค่า

ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ

KR2.1 มุ่งองค์ความรู้อันเกิดจากการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อจัดการกับปัญหาท้าทายเร่งด่วนที่สำคัญของประเทศ และบรรลุเป้าหมายตามตัวชี้วัดของยุทธศาสตร์ชาติ และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

KR2.2 คนในทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตด้วยตนเองได้อย่างมีคุณค่า และมีกลไกที่เอื้อต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข พร้อมรับสังคมสูงวัย

KR2.3 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการเกษตรเพื่อเพิ่มผลิตภาพและความมั่นคงทางรายได้ของเกษตรกร

แพลตฟอร์มที่ 2 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม ประกอบด้วย 3 โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ 7 โจทย์ท้าทายด้านทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และการเกษตร

โปรแกรมที่ 8 สังคมสูงวัย

โปรแกรมที่ 9 สังคมคุณภาพและความมั่นคง

แพลตฟอร์มที่ 3 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

ประเทศที่พัฒนาแล้วมีการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) โดยมีการออกแบบสร้างระบบ นิเวศทางนวัตกรรม และการสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่กำลังเข้ามาแทนที่เทคโนโลยีเดิม (Disruptive Technology) และการต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยี ที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพดีขึ้นอย่างเป็นระบบและการพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจ สร้างสรรค์ (Creative Economy) และเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) มีการสนับสนุนลงทุน ด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D Investment) ที่มีความเข้มข้นในโจทย์ที่ท้าทายอย่างชาญฉลาด ระหว่างภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชนจากทั้งในและต่างประเทศ ก่อให้เกิดการพัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่พัฒนาจากเดิมไปอย่างก้าวกระโดด (Leapfrogging) หรือเป็นสิ่งที่ ยังไม่เคยมีมาก่อนในโลกขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้มีผู้ประกอบการให้การตอบรับผลิตภัณฑ์และบริการ ที่ทันสมัยเหล่านั้นจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ก่อให้เกิดรายได้และสร้างขีดความสามารถ แข่งขันให้สูงขึ้น ทำให้เป็นผู้นำด้านการพัฒนานวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่เสมอ

แพลตฟอร์มการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน เป็นเวทีที่เปิด โอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสเข้ามาร่วมกันคิด วางแผน กำหนด ลงมือดำเนินการ และการวัดผลในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาอย่างมีกลยุทธ์ด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาระบบนิเวศ นวัตกรรม และเขตเศรษฐกิจนวัตกรรมของประเทศไทยให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และจำเป็นต้อง มีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการควบคู่ไปด้วยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างพอเพียง ก่อให้เกิดการสร้าง สะสม พัฒนา ถ่ายทอดและต่อยอดองค์ความรู้ที่ทันสมัย ขับเคลื่อนและยกระดับขีดความสามารถการแข่งขัน และวางรากฐานทางเศรษฐกิจสร้างและพัฒนาความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรมเพื่อไปสู่ "ประเทศไทย 4.0" ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศ รายได้ปานกลาง และกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Objectives and Key Results: OKR)

เป้าหมาย O3 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ

KR3.1 อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดโดย IMD อยู่ใน 30 อันดับแรก

KR3.2 ดัชนีความสามารถด้านนวัตกรรม (GI) ของไทยดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

KR3.3 สัดส่วนการพัฒนาเทคโนโลยีของตนเองต่อการพึ่งพาเทคโนโลยีจากภายนอกเพิ่มขึ้น จาก 10:90 เป็น 30:70

KR3.4 จำนวนวิสาหกิจเริ่มต้น (Startups) และวิสาหกิจฐานนวัตกรรม (Innovation-driven Enterprises: IDEs) ที่มีศักยภาพเติบโตได้อย่างก้าวกระโดด 5,000 ราย

แพลตฟอร์มที่ 3 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ประกอบด้วย 3 โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ 10 ยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ

โปรแกรมที่ 11 สร้างและยกระดับศักยภาพวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) พัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรมและพื้นที่เศรษฐกิจนวัตกรรม

โปรแกรมที่ 12 โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการ

แพลตฟอร์มที่ 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เป็นการดำเนินการที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้ประเทศรายได้สูง ที่มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจไทยในอนาคต การส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้สามารถมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน พึ่งพาตนเองได้ จะก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้นและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และความไม่เสมอภาคตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนให้กลายเป็นชุมชนนวัตกรรมและมีนวัตกรรมในชุมชนการใช้นวัตกรรมสังคมเข้าไปช่วยแก้ปัญหาในชุมชน ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางสังคมทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร วิสาหกิจเริ่มต้น และวิสาหกิจชุมชน การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างแม่นยำในทุกมิติ ด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์จากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ รวมไปถึงการกระจายความเจริญสู่เมืองต่าง ๆ ทุกภูมิภาค ให้เป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศบนความสามารถของคนในพื้นที่

เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Objectives and Key Results: OKR)

เป้าหมาย O4 กระจายความเจริญและสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจสังคมท้องถิ่น ด้วยความรู้และนวัตกรรม

ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ

KR4.1 ชุมชนที่มีขีดความสามารถในการจัดการตนเอง (Smart Community) มีศักยภาพในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

KR4.2 รายได้ของคนจนกลุ่มรายได้ร้อยละ 40 ล่างเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 อย่างทั่วถึง

KR4.3 เกิดการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค โดยมีเมืองศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค

KR4.4 ดัชนีการพัฒนาอย่างทั่วถึง (Inclusive Development Index: IDI) ของไทยดีขึ้น

แพลตฟอร์มที่ 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ ประกอบด้วย 3 โปรแกรม คือ

โปรแกรมที่ 13 นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม

โปรแกรมที่ 14 ขจัดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ

โปรแกรมที่ 15 เมืองน่าอยู่และการกระจายศูนย์กลางความเจริญ

4. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2551-2580)

1. การวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว คือ แผนกำหนดทิศทางหรือแผนชี้แนะ เพื่อการพัฒนาอุดมศึกษาในระยะยาว ประกอบด้วย แผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2533-2547) และแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) จากการประเมินผลที่ผ่านมาพบว่า แผนอุดมศึกษาระยะยาว ก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และมองอนาคตร่วมกัน และมองเห็นทิศทางร่วมกัน แต่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งสามารถจัดทำแผนพัฒนาของตนอย่างอิสระ และมีเสรีภาพทางวิชาการ ทำให้ภาพรวมของการพัฒนาอุดมศึกษาไม่สอดคล้องกับทิศทางระยะยาวที่กำหนด ในการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งอยู่ในยุคสมัยของการปฏิรูปประเทศในทุก ๆ ด้าน จึงกำหนดหลักการพื้นฐานและแนวคิดในการจัดทำแผนที่มุ่งหวังให้อุดมศึกษาเป็นหัวรถจักรในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ปฏิรูปการอุดมศึกษาทั้งระบบ และสร้างโอกาสในการเปลี่ยนแปลงการศึกษาทั้งระบบของประเทศ จากแนวคิดดังกล่าวแผนอุดมศึกษาระยะยาว ต้องให้คำนิยาม "อุดมศึกษา" ใหม่ให้ชัดเจน โดยอุดมศึกษาต้องเป็นสมอของประเทศไทยในการคิดวิเคราะห์เชิงรุก มีทฤษฎี มีตรรกะ สามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม แสวงหาทางเลือกใหม่ และสร้างรากฐานการวิจัยเพื่อขับเคลื่อนชุมชนและสังคมในการพัฒนาประเทศแผนต้องนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงระบบอุดมศึกษา ทั้งการปรับโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ

2. จากการทบทวนบทบัญญัติทางกฎหมาย นโยบาย และยุทธศาสตร์ แสดงให้เห็นว่า ทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ Thailand 4.0 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ต่างมุ่งสร้างปัจจัยเพื่อเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศไปในทิศทางเดียวกัน โดยยึดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นหลักด้วยการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจผ่านการใช้ นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ การสร้างสังคมที่ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง การยกระดับคุณภาพทรัพยากรมนุษย์สู่ศตวรรษที่ 21 และการปกป้องสิ่งแวดล้อมจากการกำหนด 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ให้เป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต New Engine of Growth จึงทำให้เป้าหมายและทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาในอนาคตมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ในบริบทของอุดมศึกษาไทยได้มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในปี พ.ศ. 2558 มีสถาบันอุดมศึกษา (การศึกษาหลังมัธยมศึกษาตอนปลาย) จำนวน 1,095 แห่ง ประกอบด้วย สถาบันในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและในสังกัดกระทรวงอื่น ในปี พ.ศ. 2559 มีนักศึกษาทุกระดับทุกสถาบัน จำนวน 23 ล้าน นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 72) ศึกษาในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มีนักศึกษาเพียงร้อยละ 28 ศึกษาในสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สุขภาพ อัตราการเข้าถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามมาตรฐานของ UNESCO พบว่าจำนวนนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เมื่อเปรียบเทียบกับประชากรวัย 18-22 ปี ในปี พ.ศ. 2559 ประเทศไทยคิดเป็นร้อยละ 49 สูงกว่าประเทศฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 35) และประเทศมาเลเซีย (ร้อยละ 4) ในด้านบุคลากร พบว่าบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน ในปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนทั้งสิ้น 205,582 คน เป็นสายวิชาการ 74,249 คน และสายสนับสนุน 131,333 คน และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ บุคลากรส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93) เป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา โดยมีข้าราชการอยู่ทั้งสิ้นประมาณ 13,871 คน หรือประมาณร้อยละ 7 เมื่อพิจารณาการเข้าสู่

ตำแหน่งทางวิชาการ พบว่าร้อยละ 71 ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ร้อยละ 20 ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 8 ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีเพียงร้อยละ 1 ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ในด้านงบประมาณ สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้รับเงินงบประมาณแผ่นดินอุดหนุนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2552 จำนวน 68,133 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2560 จำนวน 115,293 ล้านบาท ในขณะที่จำนวนนักศึกษารวมคงที่

4. ศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยไทย มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งผลิตผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการหลักของประเทศ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาล ว่ามีกลไกในการสนับสนุนอย่างไร ในปี พ.ศ. 2542 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้เสนอโครงการศูนย์ความเป็นเลิศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และได้จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศรวม 11 ศูนย์ ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2560 ได้ผลิตผลงานวิจัยรวม 9,322 เรื่อง ตีพิมพ์ระดับนานาชาติ 7,011 เรื่อง และในประเทศ 2,311 เรื่อง สามารถผลิตนักวิชาการระดับปริญญาโท 7,060 คน ระดับปริญญาเอก 1,602 คน และระดับหลังปริญญาเอกอีก 103 คน ในระหว่างปี พ.ศ. 2554-2558 ได้จัดทำโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ เป็นโครงการส่งเสริมมหาวิทยาลัย 9 แห่ง ให้พัฒนาสู่มหาวิทยาลัยระดับโลก และพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ด้วย แม้ว่าโครงการนี้จะได้รับเงินอุดหนุนต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดแต่ผลการดำเนินงานช่วยสร้างงานวิจัยและนักวิจัยเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ศักยภาพด้านการวิจัยของมหาวิทยาลัยในภาพรวมแล้ว พบว่าร้อยละ 90 ของผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการมาจากมหาวิทยาลัยเพียง 20 แห่ง และในจำนวนนี้พบว่ามีร้อยละ 72.3 เป็นผลงานของมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ 9 แห่ง ข้อมูลลงชี้เชิงคุณภาพของงานวิจัย เช่น Citation Index การจดสิทธิบัตร หรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนการพัฒนา Platform การวิจัยในมหาวิทยาลัยเพื่อตอบสนองวาระแห่งชาติ และการสร้างเครือข่ายการวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมและตอบสนองต่อปัญหาเศรษฐกิจและสังคม (Research University Network) ได้มีการวิเคราะห์และรวบรวมไว้ด้วยแล้ว

5. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาอุดมศึกษา ประกอบด้วย แนวโน้มสภาพแวดล้อมที่สำคัญ 10 ประการ ได้แก่ แนวโน้มสภาพแวดล้อมภายนอก 5 ประการ คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและสังคมแนวโน้มและโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศ โลกาภิวัตน์ การปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แนวโน้มสภาพแวดล้อมภายในระดับอุดมศึกษา 5 ประการ คือ คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาการเข้าถึงบริการอุดมศึกษา ความเท่าเทียมและความเป็นธรรม ประสิทธิภาพการบริหาร และการตอบสนองกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ผลการวิเคราะห์พบว่า แนวโน้มสภาพแวดล้อมทั้ง 10 ประการนั้น มีผลกระทบต่อการพัฒนาอุดมศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้การกำหนดทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาอาจผันแปรไปตามแนวโน้มแต่ละด้าน ทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรค ตลอดจนจุดแข็งและจุดอ่อนของระบบอุดมศึกษา ดังนั้นการวางแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี จึงมุ่งไปที่การเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนทิศทางและบทบาทของอุดมศึกษา (Re-Orientation) การปรับยุทธศาสตร์อุดมศึกษา (Re-Profilng) การปรับโครงสร้างการดำเนินงาน (Re-Structure) และการจัดองค์กรใหม่ (Re-Organization)

6. การกำหนดเป้าหมายเชิงหลักการของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี สะท้อนให้เห็นเจตนารมณ์ เพื่อให้ระบบอุดมศึกษาเป็นกลไกสำคัญเพื่อการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย เป้าหมายด้านคุณภาพ หมายถึง คุณภาพบัณฑิต คุณภาพการวิจัยและนวัตกรรม การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศระดับโลก เป้าหมายด้านประสิทธิภาพ หมายถึง การบริหารแบบมืออาชีพ การบริหารต้นทุนคุณภาพ ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิต ธรรมภิบาล และประสิทธิภาพการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม เป้าหมายด้านความเสมอภาค หมายถึง โอกาสและความหลากหลายของผู้รับบริการกลไกการพัฒนา กลุ่มผู้ด้อยโอกาส และการระดมทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา เป้าหมายด้านการตอบสนองบทบาทที่เปลี่ยนแปลง หมายถึง การปรับตัวของการผลิตบัณฑิตเข้าสู่ความต้องการที่เหมาะสม การลดช่องว่างทักษะของบัณฑิตกับความต้องการของนายจ้าง ความสัมพันธ์กับภาคการผลิตและชุมชน การสร้างงาน การเป็นผู้ประกอบการและการมีงานทำ และการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์จากการวิจัยและนวัตกรรม

7. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ และยุทธศาสตร์หลัก 6 ประการ ซึ่งเป็นการนำเสนอทิศทางการพัฒนาอุดมศึกษาในภาพรวมที่สถาบันอุดมศึกษาและฝ่ายบริหารจะใช้เป็นหลักการร่วมกันในการวางแผนอุดมศึกษาให้ตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ดังนี้

วิสัยทัศน์ "อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งสร้างปัญญาให้สังคม นำทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงสร้างนวัตกรรมความรู้ งานวิจัย ที่เสนอทางเลือกและแก้ปัญหา เพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับมาตรฐานการอุดมศึกษาให้เทียบเคียงกับประเทศพัฒนาแล้ว
2. เพื่อสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างกว้างขวางและครอบคลุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคการผลิต
3. เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายทางสังคม (Social Mobility)
4. เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการกำกับดูแลระบบอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความเป็นอิสระในการบริหารตนเอง

ยุทธศาสตร์หลัก 6 ประการ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 อุดมศึกษาเป็นแหล่งพัฒนากำลังคนและสร้างเสริมศักยภาพทั้งทักษะความคิดและการรู้จัก เพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศักยภาพและคุณภาพนักศึกษา เสริมสร้างความรู้ และทักษะทางอาชีพให้พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ 3 เสริมสร้างสมรรถนะหลักของอุดมศึกษาไทยให้เป็นแหล่งพัฒนาต่อยอดความสามารถในการใช้ความรู้ สร้างผลงานวิจัย ค้นหาคำตอบที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 อุดมศึกษาเป็นแหล่งสนับสนุนการสร้างงานและนำความรู้ไปแก้ปัญหาผ่านความร่วมมือกับภาคเอกชนและท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล และมีระบบการกำกับดูแลที่รับผิดชอบต่อผลการดำเนินการของมหาวิทยาลัยในทุกด้าน

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ปรับระบบโครงสร้างการตรวจสอบ การจัดสรรงบประมาณ และการติดตาม รายงานผลที่มีประสิทธิภาพ

8. แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี ส่วนที่ 2 คือ การวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง เป็นการ จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยเน้นบทบาทภาครัฐ ทำหน้าที่กำกับดูแลระบบอุดมศึกษา (Regulators) ซึ่งจะต้องแสดงบทบาทผู้นำการเปลี่ยนแปลง ส่วนสถาบันอุดมศึกษาคือผู้ที่ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยอิสระและเสรีภาพทางวิชาการให้เกิดผลผลิตตามคุณภาพมาตรฐานที่กำหนด

การจัดระบบอุดมศึกษาใหม่ คือ การปรับบทบาทภาครัฐ ให้ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และมาตรฐานการอุดมศึกษาที่ชัดเจน ให้การสนับสนุนทรัพยากรด้วยระบบที่มีประสิทธิภาพ และทำหน้าที่ติดตามตรวจสอบประเมินผลด้วยระบบข้อมูลและหลักฐานที่เชื่อถือได้

การวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลง คือ เริ่มต้นจากการปรับปรุงกฎระเบียบให้เกิดระบบ อุดมศึกษาใหม่ด้วยการบูรณาการภารกิจของภาครัฐ ร่วมกันทำหน้าที่กำกับดูแลระบบอุดมศึกษา โดยมีรายละเอียดประกอบด้วยการเปลี่ยนแปลง 8 ด้าน คือ

ประเด็นที่เป็นผลลัพธ์ของระบบอุดมศึกษา 3 ประเด็น

- โอกาสการเข้าถึงอุดมศึกษาและความเป็นธรรม
- สมรรถนะของบัณฑิต
- การวิจัย นวัตกรรม และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ประเด็นระบบการขับเคลื่อนอุดมศึกษา 5 ประเด็น

- การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง
- การบริหารและธรรมาภิบาล
- ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา
- ภาศึภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคชุมชน
- อุดมศึกษาดิจิทัล

ประเด็นการเปลี่ยนแปลงทั้ง 8 ประเด็น ได้กำหนดวัตถุประสงค์ กลยุทธ์การเปลี่ยนแปลง และแนวทางการดำเนินงานเป็นกรอบกว้าง ๆ สำหรับการบูรณาการกรอบอำนาจหน้าที่ขององค์กร ภาครัฐ ที่ต้องแสดงบทบาทในการสร้างระบบอุดมศึกษาใหม่ให้มีประสิทธิภาพ โดยมีข้อสมมติฐาน ว่า ถ้าระบบอุดมศึกษาใหม่มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพแล้ว ไม่ว่าจะความต้องการในการพัฒนา ประเทศจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรก็ตาม สถาบันอุดมศึกษาจะสามารถตอบสนองและเป็นกลไกของรัฐ เพื่อการพัฒนาประเทศให้บรรลุเป้าหมายได้

5. ยุทธศาสตร์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตที่มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะ และเป็น สถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นคงให้กับ ประเทศ

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ มีทัศนคติที่ดี เป็นพลเมืองดีในสังคมและมีสมรรถนะตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
2. วิจัยสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับมุ่งเน้นการบูรณาการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม
3. พัฒนาท้องถิ่นตามศักยภาพ สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของชุมชนโดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และน้อมนำแนวพระราชดำริสู่การปฏิบัติ
4. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชนให้มีคุณธรรมและความสามารถในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม
5. บริหารจัดการทรัพยากรภายในมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพด้วยหลักธรรมาภิบาล พร้อมรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาท้องถิ่น

เป้าหมาย

1. ด้านเศรษฐกิจ
2. ด้านสังคม
3. ด้านสิ่งแวดล้อม
4. ด้านการศึกษา

กลยุทธ์

1. สร้างและพัฒนาความร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดในการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่และดำเนินโครงการตามพันธกิจและศักยภาพของมหาวิทยาลัยโดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงกำหนดเวลา (Timeline) ในการดำเนินการทุกชั้นตอนอย่างเป็นรูปธรรม (ระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว) ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดด้วย
2. บูรณาการความร่วมมือในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัย (ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม) ในการดำเนินโครงการพัฒนาให้บรรลุตามเป้าหมายอย่างมีนัยสำคัญ
3. บูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัยของนักศึกษา และอาจารย์กับการพัฒนาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด

- 1.1 มีฐานข้อมูลของพื้นที่บริการ (ศักยภาพชุมชน สภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของชุมชน) เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ประเมินและวางแผนงานพัฒนาเชิงพื้นที่ตามศักยภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 1.2 จำนวนหมู่บ้าน โรงเรียน ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินโครงการอันเป็นผลจากการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่
- 1.3 ร้อยละสะสมของจำนวนหมู่บ้านที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเข้าดำเนินโครงการพัฒนาเปรียบเทียบกับจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในพื้นที่บริการ (การกระจายตัวเชิงพื้นที่)
- 1.4 จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และจำนวนโครงการฯ สะสม (แยกประเภทตามเป้าหมาย)

1.5 จำนวนภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ที่ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยราชภัฏ ดำเนินโครงการพัฒนาท้องถิ่นในพื้นที่บริการ

1.6 อัตราส่วนโครงการพัฒนาท้องถิ่นที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นแกนนำ เปรียบเทียบกับโครงการพัฒนาท้องถิ่นทั้งหมดของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.7 จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการที่เกี่ยวกับการน้อมนำพระราชโองบายด้านการศึกษา เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ทั้ง 4 ประการ สู่การปฏิบัติในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.8 อัตราการอ่านออกเขียนได้ ของประชากร โดยเฉพาะประชากรในวัยประถมศึกษาในพื้นที่บริการ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.9 ร้อยละของหมู่บ้านที่มีดัชนีชี้วัดความสุขมวลรวมชุมชนเพิ่มขึ้น

1.10 อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้ครัวเรือนในพื้นที่การพัฒนาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.11 มีแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างคุณค่าและจิตสำนึก รักษาท้องถิ่น

1.12 จำนวนวิสาหกิจชุมชน/ผู้ประกอบการใหม่ในพื้นที่บริการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ประสบความสำเร็จ จากการสนับสนุนองค์ความรู้จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.13 อัตราการอพยพของประชากรวัยทำงานในท้องถิ่นลดลง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การผลิตและพัฒนาครู

เป้าหมาย

1. บัณฑิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏมีอัตลักษณ์ และสมรรถนะเป็นเลิศ เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2. บัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏสมบูรณ์ด้วยคุณลักษณะ 4 และถ่ายทอด/บ่มเพาะให้ศิษย์แต่ละช่วงวัย

3. บัณฑิตครูมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้าสู่วิชาชีพได้รับการเสริมสมรรถนะเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

กลยุทธ์

1. ปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ หลักสูตรศึกษาศาสตร์ และกระบวนการผลิตให้มีสมรรถนะเป็นเลิศ เป็นที่ยอมรับด้วย School Integrated Learning และสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ

2. พัฒนาสมรรถนะครูของครูให้มีความเป็นมืออาชีพ

3. บ่มเพาะนักศึกษาครุศาสตร์ นักศึกษาศึกษาศาสตร์ให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพพร้อมด้วยจิตวิญญาณความเป็นครูและคุณลักษณะ 4 ประการ คือ 1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง 2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง 3) มีงานทำ มีอาชีพ 4) เป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย

4. จัดทำแผนการดำเนินงานตามข้อ 1 - 3 โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงขั้นตอนและระยะเวลา (Timeline) ในการปฏิบัติงาน ทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้อย่างเป็นรูปธรรม

ตัวชี้วัด

- 2.1 มีการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์และกระบวนการผลิตครู เพื่อให้บัณฑิตครูของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีอัตลักษณ์ สมรรถนะและคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ พร้อมด้วยคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาและคุณลักษณะครูศตวรรษที่ 21
- 2.2 ร้อยละของครูที่มีประสบการณ์สอนในโรงเรียนต่อปีการศึกษา
- 2.3 ร้อยละของบัณฑิตครูที่สำเร็จการศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่สอบบรรจุผ่านเกณฑ์ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ภายในเวลา 1 ปี
- 2.4 มี Platform เพื่อสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบัณฑิตครู มหาวิทยาลัยราชภัฏที่เข้าสู่วิชาชีพ
- 2.5 ผลคะแนน O-NET หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นจากการพัฒนาสมรรถนะ ครูประจำการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 2.6 สัดส่วนบัณฑิตครูที่ได้รับการบรรจุเข้าทำงานในภูมิภาค
- 2.7 ผลงานการวิจัยสาขาวิชาชีพครูที่ได้รับตีพิมพ์เผยแพร่ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ หรือนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการผลิตและพัฒนาครูเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับคุณภาพการศึกษา

เป้าหมาย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีความเป็นเลิศในการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศด้วยการบูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรม เพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่
2. ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้เป็นที่ต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ด้วยอัตลักษณ์ด้านสมรรถนะและคุณลักษณะ 4 พร้อมรองรับบริบทที่เปลี่ยนแปลง
3. อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทุกสาขาวิชาเป็นมืออาชีพ มีสมรรถนะเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ

กลยุทธ์

1. ปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ทันสมัยและพัฒนาหลักสูตรใหม่ในรูปแบบสหวิทยาการที่ตอบสนองการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศ
2. พัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นผู้มืออาชีพ
3. พัฒนาห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การเรียนรู้เพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิต
4. ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้บูรณาการกับการทำงานและเสริมสร้างทักษะและจิตสำนึก ในการพัฒนาท้องถิ่น
5. ผลิตบัณฑิตได้ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ทั้งด้านสมรรถนะวิชาชีพ ทักษะบัณฑิตศตวรรษที่ 21 และคุณลักษณะ 4 ประการ คือ (1) มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง (2) มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคงเข้มแข็ง (3) มีอาชีพ มีงานทำ และ (4) มีความเป็นพลเมืองดี มีระเบียบวินัย
6. จัดทำแผนพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในลักษณะการ Reprofile อย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดเป้าหมายเชิงปริมาณและคุณภาพ รวมถึงระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินการ (Timeline) ในการปฏิบัติอย่างชัดเจน

ตัวชี้วัด

- 3.1 จำนวนหลักสูตรที่ถูกปรับปรุงให้ทันสมัยและหลักสูตรใหม่ในรูปแบบสหวิทยาการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
- 3.2 ผลงานของนักศึกษา อาจารย์ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือได้รับรางวัลในระดับชาติและนานาชาติ
- 3.3 ร้อยละของนักศึกษาที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- 3.4 ระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีตามมาตรฐาน CEFR หรือมาตรฐานอื่น ๆ ที่เทียบเท่า
- 3.5 อัตราการได้งานทำ ทำงานตรงสาขา ประกอบอาชีพอิสระทั้งตามภูมิปัญญาและนอกภูมิปัญญา ของบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏ ภายในระยะเวลา 1 ปี
- 3.6 ผลการประเมินสมรรถนะของบัณฑิตโดยสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต
- 3.7 อัตราการศึกษาต่อในพื้นที่ของประชากรวัยอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

เป้าหมาย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้รับการยอมรับระดับชาติ และนานาชาติ ด้านการเป็นสถาบันการศึกษาเพื่อท้องถิ่นที่สร้างความมั่นคงให้กับประเทศ
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีระบบบริหารที่มีประสิทธิภาพ และคล่องตัวมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลความพร้อมและความสามารถปรับตัวอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับสถานะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมบุคลากรที่เป็นคนดีและคนเก่งให้พัฒนาและแสดงออกถึงความรู้ความสามารถและศักยภาพในการพัฒนามหาวิทยาลัยและท้องถิ่นอย่างเต็มที่
2. เพิ่มบทบาทการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อท้องถิ่นโดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาท้องถิ่น และการสร้างผลประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา
3. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลตามวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
4. ปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารจัดการโดยเฉพาะฐานข้อมูลงบประมาณและบุคลากรให้ทันสมัย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

- 4.1 จำนวนอาจารย์และนักศึกษา ศิษย์เก่า ที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ นานาชาติ
- 4.2 อัตราส่วนจำนวนผลงานวิจัยและองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เป็นทรัพย์สินทางปัญญาต่อจำนวนผลงานดังกล่าวที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม
- 4.3 ผลการสำรวจการรับรู้ข่าวสาร (นโยบาย แผนพัฒนาต่าง ๆ ที่สำคัญระดับชาติ ระดับจังหวัดระดับองค์กร) ของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- 4.4 จำนวนฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการและการตัดสินใจตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

- 4.5 ระดับผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสการบริหารงานภาครัฐ
- 4.6 จำนวนเครือข่ายความร่วมมือกับองค์กรภายในและต่างประเทศ
- 4.7 ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
- 4.8 ฐานข้อมูลศิษย์เก่าและกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อขยายเครือข่ายและปรับปรุงฐานข้อมูลศิษย์เก่า
- 4.9 ผลสำรวจความคิดเห็น ความพึงพอใจของประชาชน และผู้รับบริการที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏ

6. แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

การวางสถานะตำแหน่ง (Positioning) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ก่อนที่จะบริหารจัดการองค์กร จำเป็นที่จะต้องรู้สถานะตำแหน่งขององค์กรเพื่อที่จะใช้เป็นกรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ซึ่งสถานะตำแหน่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏได้ถูกกำหนดโดยพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นภายใต้เขตบริการที่รับผิดชอบ เป็นมหาวิทยาลัยที่เป็น Think-thank ให้กับท้องถิ่น อยู่กับท้องถิ่น เพื่อท้องถิ่น ดังนั้นจึงได้กำหนดสถานะตำแหน่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ดังนี้ (เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา)

“มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ดำเนินพันธกิจหลัก ได้แก่ การผลิตบัณฑิต การวิจัย บริการทางวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมบนพื้นฐานของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น และยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีเป้าหมายเพื่อใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนา คน ชุมชน และท้องถิ่น เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นในการขับเคลื่อน และยกระดับคุณภาพชีวิตของคน และชุมชนท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

วิสัยทัศน์ (Vision)

จากสถานะตำแหน่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี นำมาสู่การกำหนดวิสัยทัศน์เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ดังนี้

“มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เป็นองค์กรแห่งความสุข บริหารจัดการภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามหลักธรรมาภิบาล มีศักยภาพ และความสามารถในการจัดการศึกษา วิจัย และบริการวิชาการเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในเขตอีสานตะวันออกเฉียงและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสืบสานและบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการเรียนการสอน และการวิจัย สร้างสรรค์ แสวงหาและพัฒนาภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

1. ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและสมรรถนะตามความต้องการของตลาดแรงงาน และการเปลี่ยนแปลงของสังคม
2. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

3. ให้บริการวิชาการและถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่สังคม และชุมชนท้องถิ่น
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น
5. บริหารจัดการมหาวิทยาลัยให้เป็นองค์กรแห่งความสุขภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนตามหลักธรรมาภิบาล
6. เผยแพร่ สืบสาน และน้อมนำศาสตร์พระราชา แนวพระราชดำริ และ พระราโชบายด้านการศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน วิจัย และบริการวิชาการสู่ชุมชนท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
7. แสวงหาและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทุกระดับทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนาการจัดการศึกษา วิจัย บริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เป้าประสงค์หลัก (Ultimate Goals) ของยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 2560-2564

1. นักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยมีความสุข และสุขภาวะที่ดี
2. เป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการที่ดี โดยใช้การมีส่วนร่วมเป็นหัวใจหลักในการบริหารจัดการ
3. เป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ดีที่สุดใน 10 อันดับแรกของประเทศไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

1. การสร้างสุขภาวะที่ดี และการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งความสุขของนักศึกษา บุคลากร และชุมชน (Good Health and Happiness University : G1)
2. การสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียวและคาร์บอนต่ำ (Green and Low Carbon University : G2)
3. การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ และความสัมพันธ์ที่ดีทั้งภายใน และภายนอกองค์กร (Good Relation, Networking and Collaboration : G3)
4. การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีและเหมาะสมภายใต้บริบทของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (Good University and Appropriated in Context of University for Local Development to Sustainability :G4)
5. การสร้างการมีส่วนร่วม และบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล (Participation and Good Governance : P)

บทที่ 2

ข้อมูลทั่วไปคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ

ประวัติ

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ เป็นส่วนราชการหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2458 เป็นโรงเรียนฝึกหัดครูชั้นต่ำ ของโรงเรียนตัวอย่างประจำมณฑล ต่อมามีการเปลี่ยนแปลงตามลำดับทั้งสถานที่และชื่อสถานศึกษา โดยสังเขปดังนี้

พ.ศ.2501 ยกฐานะโรงเรียนฝึกหัดครูอุบลราชธานี เป็น วิทยาลัยครูอุบลราชธานี

พ.ศ.2519 จัดตั้งคณะวิชามนุษย์และสังคมศาสตร์ ได้แบ่งส่วนราชการออกเป็น 5 ภาควิชา ได้แก่

1. ภาควิชาปรัชญาและศาสนา
2. ภาควิชาประวัติศาสตร์
3. ภาควิชาภูมิศาสตร์
4. ภาควิชาสังคมวิทยา
5. ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมือง เป็นต้นกำเนิดของคณะวิทยาการจัดการ หรือคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ ในปัจจุบัน ซึ่งในขณะนั้นมีคณาจารย์ อยู่ 2 ท่าน คือ

1. นายธานิน ญาณพิทักษ์ ขณะนั้นดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา (ถึงแก่กรรมปี พ.ศ. 2523)

2. รองศาสตราจารย์บุญยืน ชัยสุโรจน์ ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าภาควิชาเศรษฐศาสตร์ และการเมืองเป็นคนแรก (ถึงแก่กรรมปี พ.ศ. 2560)

พ.ศ. 2527 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และการเมืองแบ่งภาควิชาออกเป็น 2 ภาควิชา คือ ภาควิชานิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ ขึ้นกับคณะมนุษยและสังคมศาสตร์และภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ซึ่งได้ยกฐานะเป็น “คณะวิทยาการจัดการ” ได้เปิดสอนวิชาเอกการจัดการทั่วไป โดยรับนักศึกษา ภาค กศ.บป. เป็นรุ่นแรก และเป็นรุ่นที่ 3 ของวิทยาลัยครูอุบลราชธานี ทำให้คณะมีบุคลากรเพิ่มขึ้น ทั้งจากที่ย้ายมาจากคณะต่าง ๆ และการรับอาจารย์เพิ่มโดยใช้อาคารเรียน 4 ชั้น 2 เป็นสำนักงาน คณะซึ่งบุคลากรในขณะนั้นประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉลาด เสียววิจักขณ์ (ถึงแก่กรรมปี พ.ศ. 2546)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวัดน์ สุทธิแพทย์ (เกษียณอายุราชการ)
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิจิต นิตศักดิ์ (ถึงแก่กรรมปี พ.ศ. 2561)
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สวาท ภาวะบุตร (ถึงแก่กรรมปี พ.ศ. 2538)
5. ศาสตราจารย์ ดร.เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (เกษียณอายุราชการ)

และได้รับอาจารย์เพิ่มขึ้นอีก 3 ท่าน คือ

6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา จึงสุวดี (เกษียณอายุราชการ)
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นลินี ทองประเสริฐ (เกษียณอายุราชการ)

8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาสนา กวีนี้ฐยานนท์ (เกษียณอายุราชการ)

พ.ศ. 2538 วิทยาลัยครูไทรบุรีเป็นสถาบันราชภัฏ ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ
พ.ศ. 2538 คณะวิทยาการจัดการจึงเป็นส่วนงานหนึ่งของสถาบันราชภัฏอุบลราชธานี ได้ดำเนินการ
เปิดสอนในโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจการบัญชี และการบริหารทรัพยากรมนุษย์

พ.ศ. 2543 มีการประกาศใช้หลักสูตรใหม่ จึงได้เปิดสอนเพิ่มจากเดิมในโปรแกรมวิชา
บริหารธุรกิจการตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์

พ.ศ. 2545 เปิดให้มีการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาการจัดการ

พ.ศ. 2548 สถาบันราชภัฏอุบลราชธานีได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พ.ศ. 2547 ทำให้คณะวิทยาการจัดการมี
ฐานะเทียบเท่า “กอง” ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ”

พ.ศ. 2549 เปิดสอนหลักสูตรบัญชีบัณฑิต

พ.ศ. 2553 เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารทรัพยากรมนุษย์

พ.ศ. 2555 เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

พ.ศ. 2558 เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

พ.ศ. 2560 เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่าง
ประเทศ

พ.ศ. 2563 เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจ
และปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นสาขาการจัดการธุรกิจ
ดิจิทัล

พ.ศ. 2564 เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด และหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการบัญชี

พ.ศ. 2565 ปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการวิเคราะห์ข้อมูลธุรกิจ
เป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการข้อมูลธุรกิจ และปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เปลี่ยนชื่อเป็น หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ

พ.ศ. 2566 เปิดสอนเป็นหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการข้อมูลธุรกิจ
และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ และพัฒนา
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี (ต่อเนื่อง)

พ.ศ. 2567 เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี (ต่อเนื่อง) ดำเนินการ
จัดการศึกษา ด้านบริหารธุรกิจและการจัดการมาจนถึงปัจจุบัน

ทำเนียบผู้บริหารตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวัฒน์ สุทธิแพทย์
2. ศาสตราจารย์ ดร.เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ
3. รองศาสตราจารย์บุญยืน ชัยสุโรจน์

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวัฒน์ สุทธิแพทย์	พ.ศ. 2535 - 2538
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฉลาด เลี้ยววิจักขณ์	พ.ศ. 2538 - 2539
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิรวัฒน์ สุทธิแพทย์	พ.ศ. 2539 - 2547
7. รองศาสตราจารย์ ดร.ทองใบ สุดซารี	พ.ศ. 2547 - 2550
8. รองศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา จึงสุวดี	พ.ศ. 2550 - 2554
9. รองศาสตราจารย์ ดร.นลินี ทองประเสริฐ	พ.ศ. 2554 - 2558
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์หทัยรัตน์ ควรรู้ดี	พ.ศ. 2559 - 2563
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หทัยรัตน์ ไชยสัตย์	พ.ศ. 2563 - 2567
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ประนอม คำผา	พ.ศ. 2567 - ปัจจุบัน

ปัจจุบันคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ ได้ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนทุกระดับ ดังนี้
ระดับปริญญาตรี จำนวน 9 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ
3. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
4. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล
5. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป
6. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ
7. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการข้อมูลธุรกิจ
8. หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
9. หลักสูตรบัญชีบัณฑิต
10. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี (ต่อเนื่อง)

ระดับปริญญาโท จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่

1. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
2. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการบัญชี
3. หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด

ระดับปริญญาเอก จำนวน 1 หลักสูตร ได้แก่

- หลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

ที่ตั้ง

สำนักงานคณบดีตั้งอยู่ชั้น 1 อาคารเรียน 8
คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
เลขที่ 2 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี รหัสไปรษณีย์ 34000
หมายเลขโทรศัพท์ 045-352000 ต่อ 1300
เว็บไซต์: www.bba.ubru.ac.th
Facebook: คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
Email: info.bba@ubru.ac.th

วิสัยทัศน์

ผลิตบัณฑิตที่เชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ มีทักษะชีวิต รู้เท่าทันดิจิทัล พร้อมเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อขับเคลื่อนและพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

เพื่อให้การพัฒนาคณะบริหารธุรกิจและการจัดการไปสู่วิสัยทัศน์ดังกล่าวข้างต้น จึงกำหนดพันธกิจหลักไว้ 6 ด้านดังนี้คือ

- 1) ผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญด้านบริหารธุรกิจ มีทักษะชีวิต รู้เท่าทันดิจิทัล มีจิตอาสา และมีความรักผูกพันต่อท้องถิ่น
- 2) บริการวิชาการหรือวิชาชีพโดยเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างคณะฯ กับเครือข่ายที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชน สังคม และประเทศชาติ
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 5) สืบสานโครงการในพระราชดำริ ได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 6) พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีประสิทธิผลโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

เอกลักษณ์ (Uniqueness)

สร้างสรรค์ภูมิปัญญา นำพาการพัฒนาท้องถิ่น (Create Wisdom and Lead in Local Development)

อัตลักษณ์ (Identity)

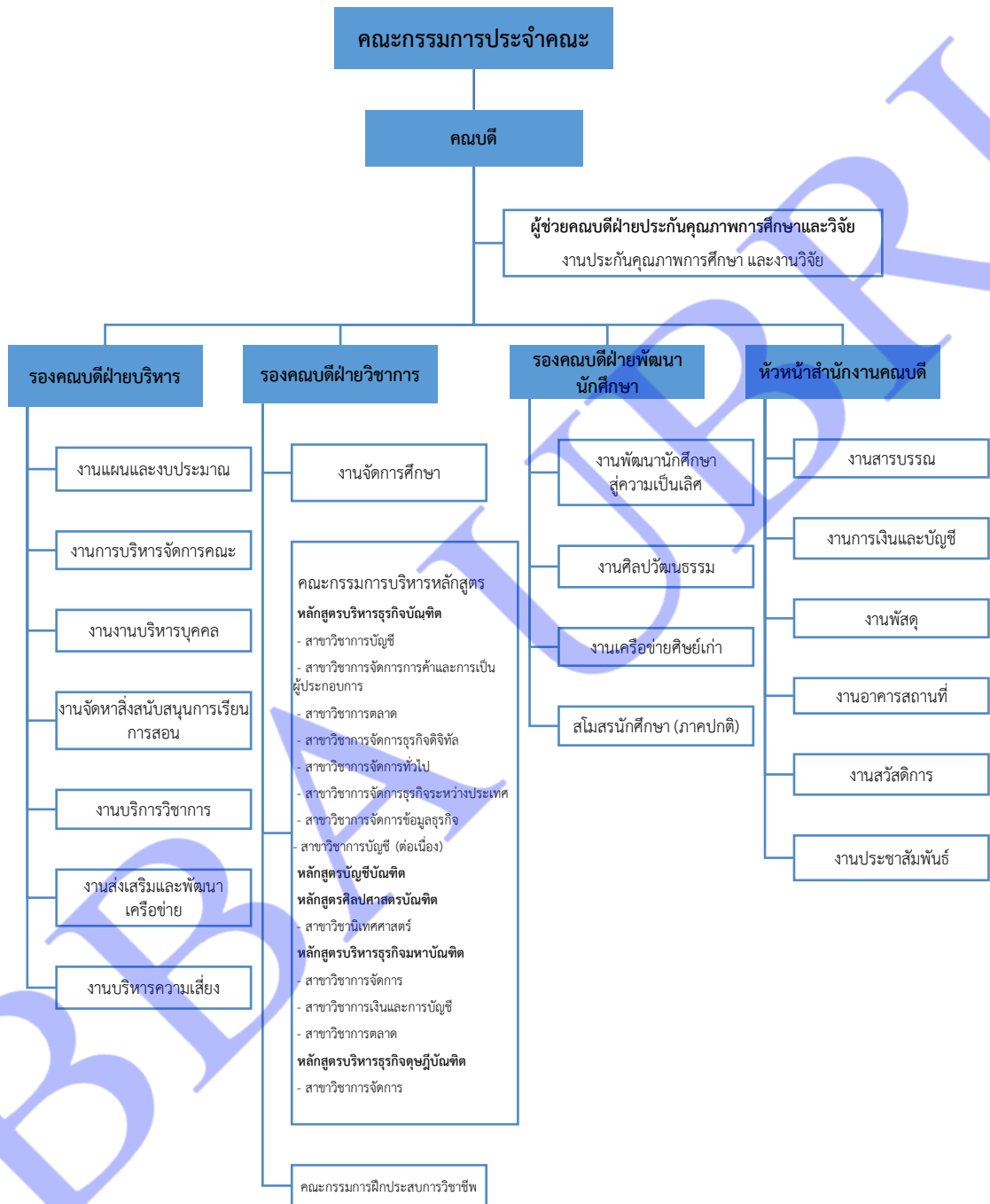
ศึกษาดี มีจิตอาสา (Well Educated and Voluntary Minded)

เป้าประสงค์

- 1) ผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning พัฒนาทักษะ Hard Skill & Soft Skill เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21

- 2) ส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและพัฒนาท้องถิ่น
- 3) บริการวิชาการตามความต้องการของสังคม น้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชนท้องถิ่น หรือพื้นที่เป้าหมาย
- 4) ส่งเสริม ทำนุบำรุง อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม
- 5) บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลอย่างมีส่วนร่วม ดำเนินงานตามพันธกิจ ให้เป็นองค์กรแห่งความสุข และบุคลากร นักศึกษามีสุขภาวะที่ดี

โครงสร้างคณะและการบริหาร

คณะผู้บริหาร

รองศาสตราจารย์ ดร.ประนอม คำผา
คณบดี

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยนิจ ไข่อ้วน
รองคณบดีฝ่ายบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติพร อุ่นใจ
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

อาจารย์พรชัย วีระนันท์ทเวก
รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตนภา ออดทน
ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาและวิจัย

นางสาวรัตติยา พินนวล
รักษาราชการแทนหัวหน้าสำนักงาน

บทที่ 3

แผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ

ทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) นโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2563-2570) แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ยุทธศาสตร์ของกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ที่ว่า “มหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิต มีอัตลักษณ์ มีคุณภาพ มีสมรรถนะและเป็นสถาบันหลักที่บูรณาการองค์ความรู้สู่นวัตกรรมในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับประเทศ” ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี (พ.ศ. 2565-2569) ที่มีเป้าหมายที่จะพัฒนาให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งองค์ความรู้และพัฒนากำลังคนระดับสูงที่มีคุณภาพเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน สร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิต บนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีบทบาทสูงในสังคมประชาคมอาเซียน และมุ่งสู่คุณภาพอุดมศึกษาระดับนานาชาติโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีมีนโยบายของสภามหาวิทยาลัยด้านการบริหารและพัฒนา

ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ทั้งหมด 5 ประเด็นดังนี้

1. การสร้างสุขภาวะที่ดี และการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งความสุขของนักศึกษา บุคลากร และชุมชน (Good Health and Happiness University : G1)
2. การสร้างมหาวิทยาลัยสีเขียวและคาร์บอนต่ำ (Green and Low Carbon University : G2)
3. การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือ และความสัมพันธ์ที่ดีทั้งภายใน และภายนอกองค์กร (Good Relation, Networking and Collaboration : G3)
4. การพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยที่ดีและเหมาะสมภายใต้บริบทของการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน (Good University and Appropriated in Context of University for Local Development to Sustainability :G4)
5. การสร้างการมีส่วนร่วม และบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล (Participation and Good Governance : P)

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการได้ใช้ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเป็นแนวทางในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับบริบทและการบริหารงานของคณะฯ รวมถึงเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกิจของคณะ ประกอบด้วยประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้านดังนี้

1. ผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่
2. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและท้องถิ่น
3. เป็นภาคี เครือข่ายทางวิชาการ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น และพื้นที่เป้าหมาย
4. การส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
5. การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่

เป้าประสงค์ :

ผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning พัฒนาทักษะ Hard Skill & Soft Skill เพื่อให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21

กลยุทธ์ที่

- 1.1 จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning ให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
- 1.2 ยกกระดับความรู้ และพัฒนาทักษะ Hard Skill & Soft Skill และดิจิทัล (Digital Literacy) ให้กับนักศึกษาผ่านการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 1.3 ส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และความเป็นผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมสำหรับโลกการทำงานที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา
- 1.4 ส่งเสริมให้คณาจารย์บูรณาการเนื้อหาในรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนกับรายวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เสริมสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนานักศึกษา
- 1.5 สร้างเสริม และพัฒนาพื้นที่ในการเรียนรู้ร่วมกันให้หลากหลายรูปแบบ มีความพร้อมและสะดวกต่อการใช้บริการของนักศึกษา
- 1.6 สนับสนุนการเข้าร่วมประกวด แข่งขันทางวิชาการ และวิชาชีพ ตามความถนัดของนักศึกษา
- 1.7 ประชาสัมพันธ์หลักสูตรของสาขาวิชาภายในคณะฯ เพื่อสร้างการรับรู้ การยอมรับและมีทัศนคติที่ดีต่อคณะบริหารธุรกิจและการจัดการ และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
- 1.8 ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมด้านความยั่งยืนและสิ่งแวดล้อมผ่านการบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน
- 1.9 ส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม
- 1.10 ส่งเสริมและสนับสนุนแหล่งเรียนรู้ในการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน

ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
1. ร้อยละของหลักสูตร (ที่เปิดสอนในคณะฯ) ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และมาตรฐานวิชาชีพ	ร้อยละ	100	100	100	100
2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน	ระดับ	4.00	4.00	4.00	4.00
3. ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ร้อยละ	70	72	74	76
4. ระดับคะแนนระบบและกลไกการพัฒนาการศึกษา	คะแนน	5	5	5	5
5. คุณภาพการจัดกิจกรรมและการจัดบริการให้แก่นักศึกษา	ระดับ	4.00	4.00	4.00	4.00
6. การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาคงถ้วนตาม TQF 5 ด้าน	ร้อยละ	100	100	100	100

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและท้องถิ่น

เป้าประสงค์ :

ส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและพัฒนาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่

- 2.1 จัดทำแผนการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ โดยมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ
- 2.2 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 2.3 จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และเผยแพร่ผลงาน
- 2.4 จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ และจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพคณาจารย์ด้านการจัดทำผลงานรับใช้สังคม
- 2.5 จัดเตรียมสิ่งสนับสนุนเพื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- 2.6 บูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- 2.7 ส่งเสริม สนับสนุน ให้คณาจารย์ และบุคลากรของคณะฯ ทำการศึกษา วิจัย และเผยแพร่ผลงานทางวิชาการเพื่อประโยชน์ต่อสาขาวิชาชีพทั้งในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
1. ระดับคะแนนระบบและกลไกการบริหารงานวิจัยหรือสร้างสรรค์	คะแนน	5	5	5	5
2. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	บาท/คน	25,000	25,000	25,000	25,000
3. ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ร้อยละ	23	24	25	26
4. มีการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน	รายวิชา/ หลักสูตร	2	2	2	2
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดทำผลงานรับใช้สังคม	กิจกรรม	1	1	1	1

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นภาคี เครือข่ายทางวิชาการ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น และพื้นที่เป้าหมาย

เป้าประสงค์ :

บริการวิชาการตามความต้องการของสังคม น้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชนท้องถิ่น หรือพื้นที่เป้าหมาย

กลยุทธ์ที่

- 3.1 พัฒนาหลักสูตรระยะสั้น ยกระดับทักษะ ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
- 3.2 ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ในการบริการวิชาการให้มีศักยภาพ สามารถพัฒนาระดับอย่างยั่งยืน
- 3.3 ส่งเสริมและสนับสนุนน้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และพื้นที่เป้าหมาย ตามศาสตร์ความรู้ด้านการบริการธุรกิจให้ครอบคลุมทุกมิติ ผ่านการบริการวิชาการของคณะ และหลักสูตร
- 3.4 ส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการจัดการเรียนการสอนร่วมกับหน่วยงานภายนอกในการบริการวิชาการกับชุมชนท้องถิ่น และสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม
- 3.5 ร่วมกับองค์กรภาครัฐ และเอกชน บูรณาการการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
1. ระดับคะแนนการพัฒนาระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม	ระดับ	5	5	5	5

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
2. โครงการบริการวิชาการแบบให้เปล่า	โครงการ	2	2	2	2
3. จำนวนกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	กิจกรรม	8	8	8	8
4. จำนวนเครือข่ายการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมกับหน่วยงานภายนอก	เครือข่าย	1	1	1	1
5. โครงการภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ	โครงการ	1	1	1	1
6. ช่องทางประชาสัมพันธ์การบริการวิชาการ และกิจกรรมด้านการส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือ	ช่องทาง	3	3	3	3
7. ระบบและกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในพื้นที่ และพัฒนาที่ยั่งยืน	ระบบ	1	1	1	1
8. จำนวนพื้นที่เป้าหมายความต้องการเชิงพื้นที่	พื้นที่	1	1	1	1

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
เป้าประสงค์ :

ส่งเสริม ทำนุบำรุง อนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

กลยุทธ์ที่

- 4.1 ส่งเสริมให้นักศึกษา และบุคลากรของคณะฯ ร่วมสืบสานประเพณีในท้องถิ่น
- 4.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง
- 4.3 ส่งเสริมความรู้และเผยแพร่ด้านศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาพื้นถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
1. ระดับคะแนนการพัฒนาระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	คะแนน	5	5	5	5
2. จำนวนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	กิจกรรม	4	4	4	4
3. จำนวนรายวิชาที่มีการบูรณาการจัดการเรียนการสอนกับกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	รายวิชา	9	9	9	9

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
4. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อสาธารณชน	ช่องทาง	3	3	3	3
5. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอก	เครือข่าย	1	1	1	1
6. มีกระบวนการวิจัยหรือการพัฒนานวัตกรรม การทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	กระบวนการ	1	1	1	1

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ :

บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลอย่างมีส่วนร่วม ดำเนินงานตามพันธกิจให้เป็นองค์กรแห่งความสุข และบุคลากร นักศึกษามีสุขภาวะที่ดี

กลยุทธ์ที่

5.1 ส่งเสริมให้บุคลากรของคณะฯ ประพฤติปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดตามประมวลจริยธรรมของข้าราชการที่ดี โดยยึดมั่นในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5.2 จัดสรรงบประมาณตามพันธกิจ ทั้งในระดับคณะฯ และหลักสูตรอย่างเหมาะสมเป็นธรรมตามหลักธรรมาภิบาล

5.3 เร่งรัดติดตามการดำเนินงานเป็นรายไตรมาสเพื่อให้สามารถรายงานข้อมูลได้อย่างครบถ้วนถูกต้อง ทันเวลา

5.4 จัดหาสิ่งสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานให้มีความเพียงพอเหมาะสม และทันสมัย

5.5 ประเมินผลการปฏิบัติงานโดยใช้ระบบคุณธรรม

5.6 เสริมสร้างความเข้มแข็ง และพัฒนาความร่วมมือรอบด้าน กับองค์กร ภาควิชาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างคณะฯ ภายในมหาวิทยาลัย และกับองค์กรภาครัฐและเอกชนภายนอกมหาวิทยาลัย

5.7 พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพการศึกษาและวางแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร และระดับคณะฯ อย่างเป็นระบบ และให้เป็นไปตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

5.8 เพิ่มจำนวนอาจารย์จบปริญญาเอก และจำนวนอาจารย์ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

5.9 ผลักดันให้บุคลากรสายสนับสนุนได้รับการเลื่อนตำแหน่งงานในระดับที่สูงขึ้น

5.10 สนับสนุนการฝึกอบรมเพิ่มความรู้ และทักษะในการปฏิบัติงานทั้งบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.11 พัฒนาระบบการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของคณาจารย์และบุคลากร มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อความเป็นธรรม ภายใต้ระบบคุณธรรม ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของคณะฯ ให้สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

5.12 จัดพื้นที่ภายในและภายนอกอาคารเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน (Co-Learning Space) ที่พร้อมให้บริการ นักศึกษา และบุคลากรของคณะฯ ให้สามารถเข้าถึงได้ง่าย

5.13 พัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการของคณะฯ ให้ทันสมัยมีประสิทธิภาพ

5.14 ดำเนินงานตามพันธกิจ ให้เป็นองค์กรแห่งความสุข และบุคลากร นักศึกษามีสุขภาวะที่ดี เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดความสำเร็จและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
1. แผนกลยุทธ์ด้านการเงินและงบประมาณ	แผน	1	1	1	1
2. ระดับคะแนนการบริหารจัดการของคณะตามพันธกิจ	ระดับ	5	5	5	5
3. การใช้งบประมาณตามรายไตรมาส	ร้อยละ	90	90	90	90
6. จำนวนของหลักสูตรที่ผ่านเกณฑ์การกำกับมาตรฐานประกันคุณภาพของหลักสูตร	จำนวนหลักสูตร	13	14	14	14
7. ระดับคะแนนของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	คะแนน (ทุกหลักสูตร)	3.30	3.35	3.40	3.45
8. ระดับคะแนนของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ (สกอ.)	คะแนน	4.40	4.45	4.50	4.55
9. ระดับคะแนนของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ (สกอ. และ มรภ.)	คะแนน	3.00	3.10	3.20	3.30
10. ร้อยละของอาจารย์ผู้ตีพิมพ์วิทยุาเอก	ร้อยละ	26	28	30	35
11. ร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	36	38	40	42
12. ความเพียงพอ พร้อมใช้ และทันสมัยของพื้นที่ภายในและภายนอกอาคารเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน	ร้อยละ	60	65	70	75

บทที่ 4

การนำยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

การถ่ายทอดยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

เพื่อให้ประเด็นยุทธศาสตร์แต่ละประเด็นสามารถบรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดได้อย่างครบถ้วน จำเป็นต้องกำหนดแผนงาน/โครงการที่สนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งในการนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ นั้นจะยึดตามหลักการบริหารจัดการใน 4 ประเด็น คือ ความคุ้มค่า การสนองความต้องการของผู้รับบริการ มีระบบการบริหารจัดการที่ดี ความยืดหยุ่น และสามารถแข่งขันได้ นอกจากนี้ยังได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ โดยใช้จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคเป็นกรอบในการพิจารณา โดยมีรายละเอียดของแผนงาน/โครงการ ในแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่

เป้าประสงค์

ผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบ Active Learning พัฒนาทักษะ Hard Skill & Soft Skill เพื่อให้ นักศึกษาได้รับการพัฒนาและมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21

งาน/โครงการ

1. โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
2. โครงการพัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและความเป็นเลิศทางการศึกษา "Excellent BBA"
3. โครงการเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษา
4. โครงการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา Smart BBA
5. โครงการศึกษาดูงานสำหรับนักศึกษา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และท้องถิ่น

เป้าประสงค์

ส่งเสริมการผลิตผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ที่มีคุณภาพ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและพัฒนาท้องถิ่น

งาน/โครงการ

1. โครงการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยและนวัตกรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นภาคี เครือข่ายทางวิชาการ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น และพื้นที่เป้าหมาย

เป้าประสงค์ บริการวิชาการตามความต้องการของสังคม น้อมนำศาสตร์พระราชามาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนานักศึกษา ชุมชนท้องถิ่น หรือพื้นที่เป้าหมาย

งาน/โครงการ

1. โครงการส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นเพื่อความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน (Flagship Project)
2. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่น

เป้าประสงค์ ส่งเสริม ทำนุบำรุง อนุรักษ์ เผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีส่วนร่วม

งาน/โครงการ

1. โครงการ BBA Smart Culture ส่งเสริมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์ บริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลอย่างมีส่วนร่วม ดำเนินงานตามพันธกิจ ให้เป็นองค์กรแห่งความสุข และบุคลากร นักศึกษามีสุขภาวะที่ดี

งาน/โครงการ

1. โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการคณะ
3. โครงการจัดหาสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมทางกายภาพภูมิทัศน์ เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะที่ดี
4. โครงการการบริหารความเสี่ยง
5. โครงการพัฒนาบุคลากรในศตวรรษที่ 21
6. โครงการทบทวนและจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ

การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลผลิตบัณฑิตที่พร้อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่					
1. ร้อยละของหลักสูตร (ที่เปิดสอนในคณะฯ) ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) และมาตรฐานวิชาชีพ	ร้อยละ	100	100	100	100
2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน	ระดับ	4.00	4.00	4.00	4.00
3. ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ทำงานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	ร้อยละ	70	72	74	76
4. ระดับคะแนนระบบและกลไกการพัฒนานักศึกษา	คะแนน	5	5	5	5
5. คุณภาพการจัดกิจกรรมและการจัดบริการแก่นักศึกษา	ระดับ	4.00	4.00	4.00	4.00
6. การจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาครบถ้วนตาม TQF 5 ด้าน	ร้อยละ	100	100	100	100
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและท้องถิ่น					
1. ระดับคะแนนระบบและกลไกการบริหารงานวิจัยหรือสร้างสรรค์	คะแนน	5	5	5	5
2. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ	บาท/คน	25,000	25,000	25,000	25,000
3. ร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการของอาจารย์ประจำและนักวิจัย	ร้อยละ	23	24	25	26
4. มีการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน	รายวิชา/หลักสูตร	2	2	2	2
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดทำผลงานรับใช้สังคม	กิจกรรม	1	1	1	1
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นภาคี เครือข่ายทางวิชาการ เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นและพื้นที่เป้าหมาย					
1. ระดับคะแนนการพัฒนาระบบและกลไกการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม	ระดับ	5	5	5	5

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
2. โครงการบริการวิชาการแบบให้เปล่า	โครงการ	2	2	2	2
3. จำนวนกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และกิจกรรมเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	กิจกรรม	8	8	8	8
4. จำนวนเครือข่ายการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมกับหน่วยงานภายนอก	เครือข่าย	1	1	1	1
5. โครงการภายใต้ข้อตกลงความร่วมมือ	โครงการ	1	1	1	1
6. ช่องทางประชาสัมพันธ์การบริการวิชาการ และกิจกรรมด้านการส่งเสริมเครือข่ายความร่วมมือ	ช่องทาง	3	3	3	3
7. ระบบและกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในพื้นที่ และพัฒนาที่ยั่งยืน	ระบบ	1	1	1	1
8. จำนวนพื้นที่เป้าหมายความต้องการเชิงพื้นที่	พื้นที่	1	1	1	1
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม ทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น					
1. ระดับคะแนนการพัฒนาระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	คะแนน	5	5	5	5
2. จำนวนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	กิจกรรม	4	4	4	4
3. จำนวนรายวิชาที่มีการบูรณาการจัดการเรียนการสอนกับกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	รายวิชา	9	9	9	9
4. เผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมต่อสาธารณชน	ช่องทาง	3	3	3	3
5. มีเครือข่ายความร่วมมือด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอก	เครือข่าย	1	1	1	1
6. มีกระบวนการวิจัยหรือการพัฒนานวัตกรรมการทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่น	กระบวนการ	1	1	1	1
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาล					
1. แผนกลยุทธ์ด้านการเงินและงบประมาณ	แผน	1	1	1	1

ตัวชี้วัดความสำเร็จ	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย			
		2568	2569	2570	2571
2. ระดับคะแนนการบริหารจัดการของคณะตามพันธกิจ	ระดับ	5	5	5	5
3. การใช้งบประมาณตามรายไตรมาส	ร้อยละ	90	90	90	90
6. จำนวนของหลักสูตรที่ผ่านเกณฑ์การกำกับมาตรฐานประกันคุณภาพของหลักสูตร	จำนวนหลักสูตร	13	14	14	14
7. ระดับคะแนนของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร	คะแนน (ทุกหลักสูตร)	3.30	3.35	3.40	3.45
8. ระดับคะแนนของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ (สกอ.)	คะแนน	4.40	4.45	4.50	4.55
9. ระดับคะแนนของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ (สกอ. และ มรภ.)	คะแนน	3.00	3.10	3.20	3.30
10. ร้อยละของอาจารย์วุฒิปริญญาเอก	ร้อยละ	26	28	30	35
11. ร้อยละของอาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	ร้อยละ	36	38	40	42

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมขององค์กรและบุคลากรทุกภาคส่วนทั้งภายในและภายนอกคณะฯ ในการดำเนินการในทุกขั้นตอนของแผน ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการพัฒนาตามแผน และร่วมติดตามตรวจสอบผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง ตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละส่วนงาน ทั้งนี้ในการร่วมกันขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จะเริ่มด้วยการนำเอาแนวทางการพัฒนาตามประเด็นยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการโดยเน้นการบูรณาการทุกพันธกิจเข้าด้วยกันเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและปรับปรุงระบบการบริหารจัดการ รวมทั้งสร้างองค์ความรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้สัมฤทธิ์ผล และมีการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

1. ระดมการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ให้เชื่อมโยงกับประเด็นยุทธศาสตร์ของคณะฯ ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการบูรณาการทุกพันธกิจเข้าด้วยกันโดยให้ความสำคัญกับ

1.1 การสร้างความรู้ ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการบูรณาการพันธกิจต่าง ๆ ของคณะฯ ตลอดจนการประยุกต์ใช้ให้กับบุคลากรทุกภาคส่วนและทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาและจัดทำแผนปฏิบัติในระดับต่าง ๆ ผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ การปรับวิธีคิด และทัศนคติ ค่านิยม เกิดความตระหนัก เข้าใจพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรู้เท่าทัน สามารถนำไปเป็นแนวปฏิบัติในงาน และการดำรงชีวิตได้

1.2 สนับสนุนการจัดทำและใช้แผนระดับต่าง ๆ ที่สอดคล้อง เชื่อมโยงกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อเป็นเครื่องมือสร้างกระบวนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ

2. กำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการ/กิจกรรมสำคัญตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อให้องค์กร/ส่วนงานที่รับผิดชอบสามารถผลักดันขับเคลื่อนภายใต้บทบาทภารกิจของตน ทั้งนี้โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ เสริมสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ

3. ใช้องค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้จากการวิจัย เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาสู่การปฏิบัติ โดยให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ที่จะสร้างกระบวนการเรียนรู้และการเผยแพร่ขยายผลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพคนและสังคมสู่สังคมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ การเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นและเหมาะสมสำหรับบุคลากรที่ปฏิบัติงานในส่วนงานต่าง ๆ ของคณะฯ การปรับโครงสร้างส่วนงาน การกระจายอำนาจ การเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตย ตลอดจน การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทุกระดับ

4. การพัฒนาระบบติดตามประเมินผล โดยให้ความสำคัญกับ

4.1 การพัฒนาระบบติดตามประเมินผลและสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จที่สำคัญ (KPI) ของการพัฒนาในทุกระดับ โดยเน้นการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทักษะกระบวนการเรียนรู้และองค์ความรู้ด้านการติดตามประเมินผล และการจัดทำตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานแก่บุคลากรองค์กร และส่วนงานทุกระดับ เพื่อสนับสนุนและยกระดับระบบติดตาม ตรวจสอบและการประเมินการ รวมทั้งสนับสนุน/ผลักดันการเผยแพร่รายงานผลการประเมินการปฏิบัติงานสู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

4.2 การพัฒนาระบบฐานข้อมูลและการเชื่อมโยงโครงข่ายข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกคณะฯ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาระบบข้อมูล ฐานข้อมูลและระบบบริหารจัดการสถิติเพื่อการวางแผนให้ตอบสนองต่อการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ และส่งเสริมการพัฒนาข้อมูลเพื่อการเฝ้าระวังและบังคับชี้ทิศทางการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ด้านต่าง ๆ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายข้อมูลที่จะใช้ประโยชน์ร่วมกับจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับต่าง ๆ ในลักษณะที่มีข้อมูลเป็นระบบที่ทันสมัย ถูกต้อง แม่นยำ ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ง่ายต่อการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ร่วมกันได้รวดเร็ว

5. นโยบายด้านการบริหาร การติดตามประเมินผล และการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของคณะบริหารธุรกิจและการจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คณะฯ จึงได้กำหนดนโยบายการบริหารและติดตามประเมินผล ดังนี้

5.1 ด้านการบริหารแผน คณะบริหารธุรกิจและการจัดการประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ เพื่อใช้สำหรับเป็นแนวทางการดำเนินงาน การควบคุมการดำเนินงาน การประเมินผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงแผนการดำเนินงาน

5.2 ด้านการติดตามประเมินผล

1) คณะฯ จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อวิเคราะห์และสรุปเป็นรายงานผลการดำเนินงานประจำปีของมหาวิทยาลัยต่อผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนภาคีทุกฝ่ายอย่างโปร่งใส

2) คณะฯ ติดตามความก้าวหน้าและประเมินแผนยุทธศาสตร์ในระยะครึ่งแผนฯ และเมื่อสิ้นสุดแผนฯ ควบคุมกับการตรวจสอบ การสอบถาม การควบคุมภายใน และการประเมินความคุ้มค่าของการดำเนินงาน

3) เสนอผลการติดตามและประเมินผลและแนวทางการพัฒนาอย่างต่อเนื่องต่อผู้บริหารและคณะกรรมการประจำคณะ

5.3 ด้านการบริหารความเสี่ยง เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ของคณะฯ สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า และตอบสนองต่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยได้อย่างแท้จริง จึงกำหนดให้มีแนวทางในการกำกับดูแลเชิงนโยบายตามบทบาทและภารกิจที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันและอนาคต เพื่อลดสาเหตุและโอกาสที่คณะฯ จะเกิดความเสียหาย ให้มีระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ จึงกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยง ดังนี้

1) จัดให้มีการบริหารความเสี่ยงที่เป็นระบบมาตรฐานเดียวกับมหาวิทยาลัย โดยมีการจัดการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2) ให้มีการติดตามประเมินผลการบริหารความเสี่ยงที่มีการทบทวนและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอให้การบริหารความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามปกติ

6. การทบทวนและการปรับปรุงแผน

6.1 คณะฯ นำผลการวิเคราะห์และประเมินผลตลอดจนปัญหา และอุปสรรคต่าง ๆ มาปรับปรุงโดยการทบทวนสภาพแวดล้อม ยุทธศาสตร์ เป้าหมายให้เหมาะสมทุก 1 ปีและเสนอแผนยุทธศาสตร์ที่ได้ทบทวนและปรับปรุงต่อคณะกรรมการประจำคณะ ให้ความเห็นชอบ

คณะกรรมการดำเนินงานจัดทำแผนยุทธศาสตร์คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ

คณะที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.ประนอม คำผา	คณบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยกนิษฐา โชติวณิช	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิติพร อุ่นใจ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
นายพรชัย วีระนนทาเวทย์	รองคณบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญญาณี อดทน	ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษาและวิจัย
นางสาวรัตติยา พันนวล	รักษาราชการแทน หัวหน้าสำนักงานคณบดี

คณะกรรมการดำเนินงาน

คณาจารย์และเจ้าหน้าที่คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ

ผู้จัดทำ

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยกนิษฐา โชติวณิช	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
นางสาวยุภา จำปี	ผู้ปฏิบัติงานบริหาร

ปีที่พิมพ์ : 2568

จำนวน : 20 เล่ม

หน่วยงานที่รับผิดชอบ

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

BBA UBRU

คณะบริหารธุรกิจและการจัดการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
เลขที่ 2 ถนนราชธานี ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

045-352000 - 1300

<http://bba.ubru.ac.th/>